

Don l'avinentesa d'avui hom m'ha fet l'honor de demanar que parlés del M^{tre}. A. Vives ; Què podré dir jo que no s'hagi dit o escrit en l'efemèride del centenari del naixement d'aquesta extraordinària personalitat ? Fa poc vaig escriure amb aquest mateix objecte les següents paraules algunes de les quals em donaran tema per aquesta mera mal girada dissertació : " ————— "

He dit i subratllat a porta : "Únic amic íntim del M^{tre}. L. Millet", això m'em sug-
gerix ~~parlar d'un tema en certa manera inèdit~~ : "La fonda amistat entre Vives i Millet"
i que ^{esboçar} un altre dia pot desenvolupar-se àmpliament com mereix.
Mre Escolteu ço que el meu progenitor escriuï arran de la mort del seu gran amic : " —
(article R. M. C.)

Nava escolteu ço que Vives escrivia de L. M. en un rotatiu madrileny amb motiu de la 1ª anada de l'O. C. a Madrid l'any 1912. " (julià) "

Juan Vives en ~~una~~ certa ocasió denominà a Millet "amic de sempre i per sempre"
consagrava definitivament aquella amistat perenne -

Però aquest saborós tema de l'amistat única entre V. i M. es desenvolupa de manera
deliciosa, sadolla d'una sinceritat i veritat corprenedores, a través del recíproc
^{inombres} epistolari creuat entre ambedós. I si no us haig de fatigar voldria donar-ne aq^í

una mostra.

(2)

Escolteu^{doncs} la quasi totalitat de la lletra que Millet escrigué a Vives en data 13 de Set de 1918, que revela la més dolça intimitat, i digueu-me, si es pot fer un major elogi de la vera amistat. Dir així: - - - - -

Per sort poseim i servem zelosament l'admirable contesta de Vives, fidel reflex del seu caràcter i sorprenent personalitat. Escolteu-la en la seva major part: - - - - -

Aquest diàleg epistolar de la vera amistat comença tot el més tard en 1893 i no acaba fins a la mort d'A. Vives en 1932. I aquesta amistat única és tan forta que pot resistir sense defallença totes les investides i contrarietats, àdhuc les provinents de les nostres plaques humanes, per tal com entre Vives i Millet no hi haquessin mai secrets ni insinceritats encobridores, sinó la més alta lleialtat i noblesa. És per això que els dos amics podien retreure noblement defectes i qualitats sense que minvés el llur afecte i l'admiració recíprocs. És per això que un dia Millet ~~pot~~ escrivia al seu gran amic: "Entre nosaltres dos sempre hi ha-hà un fons inquebrantable de simpatia, de comunicació d'esperit. Ja podem fer lo que volguem, que sempre serem amics, Vives, i això m'aconsola." (30 Set 19.)

En aquesta evocació íntima del Mtre. Vives, res m'ha semblat més addient ³
i oportú, que ~~(tenint amb compte la meua vinculació personal, encara que indig-~~
~~-ne, amb un llinatge gloriós), que retre tribut als lligams indestructibles nascuts~~
~~d'una amistat única per la seva preponderància de dues personalitats de pr.~~ que
uniren per tota la vida, malgrat les distàncies i ambients que poguerin separar-los,
als 2 co-fundadors de l'O. E., dels quals encara guardo viu, ⁱⁿimborrable, el record de
llurs converses ^{agudes} saborosíssimes, inocalables, lluminoses, d'esperit juvenívol ideal immarcesci-
ble - - - - -

Para, que l'audició de les "O. E.", obra mestra de les meues representatives en la producció
del nostre Vives, que ~~fou escrita escrita i estrenada en 1915~~ i les dues cançons catala-
nes de perfum ^{penetrant} ~~inmarcescible~~, ens facin reviure la gràcia alada i la vena
musical inextingible del seu autor, de recordança perenne